ఇంటి దొంగ

'శివరూపాయ విష్ణవే, విష్ణురూపాయ శివాయ' అన్నాడు తాతయ్య బొజ్జనిండా భోంచేసి హాయిగా వెన్నెట్లో పడుకుని.

'ఏం తాతా! కడుపునిండా భోంచేసిం తరువాత వేదాంతం వంటపడుతోందే!' అన్నాడు అన్నయ్య పక్కపొడిచి నవ్వుతూ.

'తాతా! విష్ణువుకీ, శివుడికీ రూపాయి ఎందుకు?' అని అడిగాడు తమ్ముడు.

'శివుడికి విష్ణువు, విష్ణువుకి శివుడు రూపాయి రూపాయి అప్పు ఉన్నందున ఇద్దరు సమానం' అని అర్థం చెప్పాడు అన్నయ్య.

'ఆ! ఎందుకురా నీ నాస్తికమతం వాళ్ళకి కూడా నూరి పోస్తావూ!' అన్నాడు తాతయ్య నవ్వుతూ.

'ఆ మన్వ్యాఖ్యలో తాతయ్యా. దీంట్లో నాస్తికమతం ఏముంది?'

'ఈ బంటాడిని కొంచెం తీసుకుంటారూ. మామగారూ! ఇందాకటినుంచి ఒకటే ఏడుపు,' అని అమ్మ వంటింటి పొడవని తాతయ్య బొజ్జమీద దించింది. వాడు ఆ పీఠభూమిమీద చిందులు తొక్కటం మొదలెట్టాడు.

'ఒరేయ్ బాబీ! నేను డెస్కులో రూపాయి చిల్లర ఎవరు తీశార్రా? పాడు పిల్లలు. వాళ్ళలో కూరలోస్తే కొందామని ఒక్క తేపడబ్బులు పెట్టుకుంటే బతకనీయరుగదా! ఇంటిదొంగని ఈశ్వరుడైనా పట్టలేడుట,' అంది అమ్మ. అన్నయ్య అందరి జేబులు చెకింగ్ మొదలెట్టాడు. తమ్ముడు జేబులో సగం కొరికిన జీడిముక్క, బలపం దొరికాయి. బంటాడి జేబులో మాత్రం రూపాయి చిల్లర బయటపడింది.

'ఎక్కడిరా ఇచ్చింది బంటాడికి చిల్లర? ఒక కానుమింగితే ఏమన్నా ఉందా?'

'ఊ, ఏం కాలేదుగా ఎందుకా గోలా? వచ్చి అన్నంపెట్టు,' అన్నాడు నాన్న అప్పుడే కాళ్ళు కడుక్కుంటానికి దొడ్లోకి వచ్చి.

'ఓహో! తమరా ఇచ్చింది. ఉన్నమాట అంటే ఎందుకో అంతఉలుకు' అంటూ నాన్నవెంట లోపలికి వెళ్ళింది అమ్మ.

'అన్నయ్యా! ఇంటిదొంగని ఈశ్వరుడు పట్టటం ఎందుకు?' అన్నాడు తమ్ముడు.

'ఎందుకా! అలా అడుగు చెపుతాను. నీకు తెలుసుగా ఈశ్వరుడు విష్ణువుకి, విష్ణువు ఈశ్వరుడికి అప్పు ఉన్న సంగతి?'

'అలా అయితే అప్పు చెల్లు అయిపోతుందిగా?'

'అదే! ఎవరినోటుమీద ఎవరు ముందు చెల్లువేయాల్లా అని.'

'ఆ, నాన్న దగ్గరికి వస్తే తీర్చేసేవాడుగా! కోజాడు ఇటువంటివి ఎన్ని తీరుస్తాడో,' అన్నాడు తమ్ముడు సెకండుక్లాసు మేజిస్ట్రేటు కొడుకు మొహంపెట్టి.

'అంతదాకా ఎందుకు? ఎవరి రూపాయి వారు రెండవ వారికి ఇచ్చి నోటు పుచ్చుకుందామనుకున్నారు. పాపం! శివుడికే చిక్కు. అందరిదగ్గరా ముష్టి ఎత్తాలి. విష్ణువుకేం లక్ష్మీదేవి సాక్షాత్తు సొంత భార్య ఆయెను.'

'మరి శివుడి దగర కమండలం లేదా?'

'ఉంటే మాత్రం...'

'మరి దేవతల, దేముళ్ళ కమండలాలు మహిమ గలవిగదా! "సాక్షాత్తు శేషశయనుడంతటివాడు అడిగాడు, ఒక్క రూపాయి

టి. వి. పి. ఆర్.

రాల్చవే, ఓ చండ ప్రచండ కమండలమా" అంటే రాల్చదా, సువర్ణ సుందరిలోలాగా, మరి ఇదిగూడా బుల్లి కథగా?"

'అది సినిమా గాబట్టి జరిగిందిరా! అయినా ఈ మధ్య శివుడికి కోపంవచ్చి కుమారస్వామిని కొట్టబోయేసరికి దండం కాస్తా విరిగి పోయిందట. అందుకని కమండలం వర్షించటం లేదుట.'

'ఊ, మరి ఏం చేశాడు శివుడు?'

'అందులో ఈ భారత ప్రభుత్వం ఆయనకు ఇంకో చిక్కు తెచ్చిపెట్టింది. అదే నయాపైసలు. ఈయనకు రూపాయి బాకీ చెయ్యాలంటే ఈ కలియుగంలో అధమం నయాపైసా ధర్మం చెయ్యగలిగిన వంద మంది దాతలను సంపాదించాలి. ఎలాగైతేనేం పదురోజులు కష్టపడి 196 నయాపైసలు సంపాదించాడు. 96 మాత్రం తన తోలు పర్సులో వేసుకుని, మిగిలినది పార్వతీదేవికి దాచమని ఇచ్చాడు. ఆమె వాటిని గూట్లో దాచింది.

తెల్లారి ప్రొద్దున్నే అప్పు తీరుద్దామని చూసేసరికి ఆ నూరు పైసలు మాయం. శివుడు చాలా దుఃఖపడ్డాడు; పార్వతీదేవి ఒడిలో తలపెట్టి అదే పనిగా విచారపడ్డాడు.'

'అంతదాకా ఎందుకన్నయ్యా! ఆయన త్రిశూలాన్ని గౌరీ మహాత్మ్యంలోలా మొహానికేసి కొట్టుకుంటే దివ్యదృష్టి రాదా?'

'అది దేవతలకి నగలు సర్దుచేసేదాకా రాదురా!'

'ఆ! అయితే అప్పు ఏమయింది?'

'ఏమవుతుంది. పార్వతీదేవి అంది. "నాథా! లోకంలో ఇంతమంది ప్రసిద్ధ డిటెక్టివ్ లని పెట్టుకుని ఇలా విచారిస్తే ఏం లాభం? ఎవరికద్దకన్నా వెళ్ళండి. మిమ్మల్ని చూస్తే ఎవ్వరూ ఫీజ్ తీసుకోరూ' అంది. ఎవరివద్ది కెళదామా అని ఆలోచించాడు, శివుడు. పరశురామ్ వద్దకు వెళదామా అంటే ఆయన చేసే హోటలు బిల్లులో పదోవంతు లేదే తనవద్ద ఉన్న 96 నయాపైసలు. అనుకున్నాడు.'

"పోనీ అశ్వత్థామ దగ్గరకు వెళ్ళరాదా నాథా?" అంది పార్వతి.'

"ఆయన ఎయిర్ కండిషన్ రూమ్ ఎక్స్ ప్రెస్సుకి చాలదే ఈ 96"'

"ఆ ఎక్స్ ప్రెస్సు ఎంతనాథా! చెప్తేగా, అంటే 12 పైసలు. ఈ లెక్కన 96 పైసలు రూపాయిగా చెల్లగొట్టవచ్చు"'

"ఓసి పిచ్చిపిల్లా! నా బోటి వాళ్ళంతా జేగతారవే దాంట్లో అఖిలభారత ముష్టి ప్రదర్శనం ఒకటి ఏర్పాటుచేశారు. అందుకని రేటు పెంచారు. లేకపోయినా 18 పైసలు వసూలు చేసేవారు," పార్వతీదేవి ముక్కున వేలేసుకుంది.'

"పెద్దా కాళిదాసు ఉండగా ఎందుకింత బాధ; డబ్బు సంపాదించడం కష్టం; అది లేనప్పుడు పడేబాధ ఆయనకు విదితమే గదా!" అనుకున్నాడు, శివుడు. కాని అప్పు గుర్తుకు రాగానే ఆయన వెడలిపోయాడు. ఆచంచలమ్మ కుమ్మరిదగ్గర వసూలు చేస్తుండగా ఫ్రీజాపోస్టు యుగంధర్ దగ్గరికి పోదామా అంటే అతనికారు ఈ మధ్య ఎక్కువ స్ట్రైకులాగుతోందట. దానికేం సరిపోతాయి శివుడిదగ్గరి 96 నయాపైసలు? ఏడుకుల విగ్రహం గుర్తుకువచ్చింది. తన పాత తెల్లప్యాంటు, గుసెంటీలాని సాదు గాటిచుట్టు, గుర్తుకువచ్చాయి. ఎర్రగీరల క్లోక్ కలర్ కోటుతో, నక్షత్రాల హైటో,

......ఇంకెవరు డిటెక్టివ్‌వాళ్ళి, ఆయనదగ్గ రికిపోదామా అనుకున్నాడు.

'బాధా! ఎందుకు ఇంతవ్యథ. డిటెక్టివ్ ఆర్. కె. బి. షవ్ ఉండగా అంది పార్వతి. ఆమెను ఆ అయిడియా ఇచ్చినందుకు మెచ్చుకుంటూ బయలుదేరాడు శివుడు.

డిటెక్టివ్ షవ్‌గారిది, చిల్లిగవ్వ ప్రాక్టీసు. పార్టీలందరూ బైరాగులే దిగుల్తూ ఉంటారు. ఫీజు ఇవ్వవలసి వచ్చేసరికి, ఈయన్నే అప్పు అడిగి 'హే అనాథరక్షకా' అని కొంత తేచి పోతారు. ఈయనకొక అసిస్టెంటుగూడా అయనపేరు: ఆర్. బి. ఎమ్. ధవ్ అంటే పూర్తిపేరు బి. మాధవరావు. నవీనయుగ పంథాన 'రావు బి. మాధవ్' అన్నారు. కాలక్రమాన్న అది ఆర్. బి. ఎమ్. ధవ్ అయింది. గురువుగారి నామంగూడా కె. వైష్ణవరావు. అదిగూడా పై విధానే మార్పులు పొందింది.

'సరేగాని అసలు ఆయన శివుడు కేసు తీసుకున్నాడా? ఫీజు ఏం అడిగాడు.

'ఆ ఫీజు స్వల్పం. ఒక్క గ్లాసెడు అమృతానికి ఆశపడ్డాడు. అదిగూడా మహేంద్రబార్‌లో అయిపోయిందంటే పోతూ పోతూ హైదరాబాదులో పోయించి తీసుకుపోయాడు శివుడు.

మరి అయనదగ్గరున్న 98 పైసలు మూడు టికెట్లకి సరిపోయిందా?'

'ఆ! కమండలం, దండంపోయినా పట్టు కుచ్చుల తుంగచాప ఏమయిందోయ్. దాని మీద వెళ్ళారు ముగ్గురూ.'

'ఆ! నువ్వేదో చెపుతావుకొని ఈశ్వరుడు తలుచుకుంటే ఎన్ని రూపాలయినా వస్తాయి. అన్నాడు తాతయ్య నవ్వుతూ.

'దారులు కొయటానికి దండం విరిగిపోయింది తాతయ్యోయ్, పత్తురూపాయ లొత్తటానికైనా పెట్టుబడిప్రధానం.'

'ఇంతకీ ఏమయ్యాయ్ ఆనూరు పైసలు,' ఊరికి ఉత్తరాన ఉత్తరేణిచెట్టు మొదల్లో ఉత్తరేళ్ళ మధ్య నున్నాయని చెప్పతాలేహో తెమ్మంటుందామని అడిగాడు తమ్ముడు.

'అదే మిస్టర్ షవ్ సమస్య. డిటెక్టివ్‌కి పెద్ద చిక్కు వచ్చింది. అందరిలాగా వీరు గూడా వీరి పరిశోధనా ఫలితాలు టాబ్యులేటు చేశారు. 'పోయినవి...నూరు నయా పైసలు... వేలనుంచి కుమారు ఒక అడుగు ఎత్తున్న గూట్లో...పట్టుకొనవలసింది...సదరు రూపాయ తాలూకు వాటాల్ని కొట్టేసిన అతడు ఆమెను, సొంత బాధ్యత (ఖర్చు)మీద తెచ్చుకున్న ఎల్లోరా సిగరెట్టు పాకెటుతీసి మిగిలిన చివరి సిగరెట్టు వంక తీక్షణంగా చూస్తూ ఆలోచించాడు. ఆలోచించి...చించి అది వెలిగించాడు. 'అమ్మాయ్! నువ్వక్కడే పెట్టావా? బాగా గుర్తుందా? అని అడిగాడు.

'అయ్యోరామా! గుర్తు లేకపోవటం ఏమిటి. నిన్న మాకు మీ గ్రామపు గుడి నుంచి వచ్చిన కొబ్బరిచిప్పలో పెట్టి ఆ గూట్లో పెడితేను; అంది.

'ఒక్కటేనా వచ్చేది?'

'ఆ! మాకు ఒక్కటే వస్తుందిలెండి. మిగిలింది మధ్యవాళ్ళకి పోతుంది.'

వినాయకుడు అప్పుడేవచ్చాడు. డిటెక్టివ్‌ను చూచి రుసరుసలాడుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. ధవ్‌కి ఆలోచన తట్టింది.

'వినాయకుడికి కివి సెలాఖరు రోజులు వంటివి. లడ్డూల స్టాక్ ఐపోతే బందరు లడ్డూలకేమన్నా హారతి పాడలేదు గదా పైసలు' గురువుగారి చెవి కొరికాడు శిష్యుడు.

'కుమారస్వామి, అమృతానికి బారులో తగలెయ్యగూడదకేమిటి?' గురువుగారు శిష్యుడి చెవి నమిలారు.

'ఆ మాటకొస్తే ఇక్కడందరు బైరాగులే. అందరు గంజాయి దమ్ముకి మొహం వాచి ఉన్నవాళ్ళే,' అన్నాడు శిష్యుడు, గురువుగారి చెవి నమిలి మింగేస్తూ. గంజాయి దమ్మంటే గుర్తు వచ్చిందిగావును, ఇందాక ఆర్పేసిన సదరు ఎల్లోరా సిగరెట్టు తాలూకు ముక్కను వెలిగించాడు.

కడుపులో ప్రేగులు గుడగుడమన్నాయ్. బోడు దగ్గరనుంచి ఆలోచనలు పైకి తన్నటం మొదలు పెట్టాయి. మెదడు చురుగ్గా పని చెయ్యటం మొదలుపెట్టింది. 'గురువుగారు వేడివేడి దమ్ములాగి ఆలోచిస్తే మనం చల్లటి గుక్కత్రాగి ఆలోచిద్దాం అనుకున్నాడు ధవ్.

'చించాను...ఆలోచించాను...వచ్చింది సిగరెట్టు ఐపోయిందంటే పోతుంది... వట్రా...పలుగు...పట్రా...ఊ' అని అరిచాడు, షవ్. ఉలిక్కిపడి లేచి వెళ్ళి పలుగు తెచ్చిపెట్టాడు ధవ్. గబగబ నాపాన మూషికపు కలుగు త్రవ్వేడు. అందులో ఎలిక కొరికిన కొబ్బరిచిప్ప, అందులో నూరు నయా పైసలు బైటపడ్డాయి.

'ఎలా కనుక్కున్నారు గురూ?' అన్నాడు ధవ్.

షవ్ గొప్పగా పోజ్‌పెట్టి ఏదో చెప్పబోయాడు. అంతలో 'ఒద్దులే గురూ! అర్థం అయిందిలెండి!' అన్నాడు.

తలదాకా తన్నిన ఉత్సాహం తోకదాకా జారిపోగా, వాడిపోయిన తోటకూర కాడల్లా చేతులు వ్రేలాడేసి నుంచున్నాడు షవ్. చివరిదాకా కాలిన సిగరెట్టు చేతిని ముద్దెట్టుకునేసరికి, ఆతురతతో చివరి దమ్ములాగి క్రింద పారవేశాడు. శివుడు అప్పుడు 'నాయనా! నీ మేలు మరువలేను. అందువలన నేను నీకు ఒక వరం ఇస్తున్నాను. లోకంలో 'ఇంటి దొంగను ఈశ్వరుడు అయినా పట్టలేడనే' నానుడి ప్రసిద్ధం అవుతుంది.' అన్నాడు. ఇప్పుడైనా తెలిసిందా ఈశ్వరుడికి...ఇంటి దొంగకి సంబంధం.' అన్నాడు అన్నయ్య. 'ఊఁ' అంటూ ఇటునుంచి అటుదొర్లి నిద్రలోకి జారిపోయాడు తమ్ముడు. ★

జియోఫ్రీ మేనర్స్ అండ్ కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, రిజిష్టర్డ్ వాడుకందారు.